
Naczelna Rada Adwokacka u Ministra Sprawiedliwości

Palestra 11/7(115), 7-8

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

mi. Nowe kodyfikacje prawne — już obowiązujące oraz te, które w niedługim czasie zaczną obowiązywać — wymagają od nas szybkiego opanowania teoretycznego i praktycznego. Chodzi nie tylko o to, aby wzbogacić własne wiadomości, ale i o to, aby te wiadomości przekazywać klientom i pozostałym współczynnikiem wymiaru sprawiedliwości. W ten sposób możemy szerzyć w społeczeństwie znajomość prawa i poczucie sprawiedliwości, a przez udział w procesach wpływać na praktykę i ułatwiać podejmowanie słusznych i sprawiedliwych rozstrzygnięć. Samorząd adwokacki musi pomóc swoim członkom w zdobyciu tej wiedzy. Jak to rozwiązać organizacyjnie — to kwestia techniczna, zależna od potrzeb terenowych i możliwości.

Należy wymagać od adwokata wysokiego, poziomu świadczonych usług. Jest to pierwszoplanowe i generalne zadanie. Przyjęto się uważać, że praca społeczna adwokatury jest najlepszym sprawdzianem jej społecznego zaangażowania. Nie można tego zapatrywania podzielić w całej pełni. Praca społeczna bowiem nie może być realizowana po to, aby stała się czynnikiem statystycznym. Jej potrzeba musi wypływać z przekonania i wewnętrznej potrzeby. Czy tak jest teraz? Wydaje się, że rzecz podlega dyskusji, podejmiemy ją przeto i podyskutujemy, może dojdziemy do jakichś stwierdzeń, z których wyłonią się wnioski.

Polityczność naszego zawodu zakłada wysoki poziom zawodowy, ciągłe i systematyczne podnoszenie swoich kwalifikacji zawodowych i etycznych oraz najściślejszą więź ze społeczeństwem, między innymi przez pracę społeczną. Wymaga to znacznego wysiłku zbiorowego i indywidualnego, ale przede wszystkim pełnego zaangażowania każdego z nas.

Do wykonywania tego szczytnego zawodu wymagana jest nie tylko lojalność, ale i gorliwość. O taką postawę warto i należy walczyć.

Naczelna Rada Adwokacka u Ministra Sprawiedliwości

Niezwłocznie po ukonstytuowaniu się nowej Naczelnej Rady Adwokackiej w dniu 17 czerwca 1967 r. Minister Sprawiedliwości prof. dr Stanisław Walczak przyjął — w obecności Wiceministrów Sprawiedliwości: dra Franciszka Ruska i Kazimierza Zawadzkiego oraz wyższych urzędników Ministerstwa — cały skład nowej Naczelnej Rady Adwokackiej.

W przemówieniu swoim Minister ocenił pozytywnie postępującą realizację reformy adwokatury, wyrażając nadzieję, że Naczelna Rada Adwokacka w nowym składzie kontynuować będzie dotychczasową linię postępowania, kładąc nacisk przede wszystkim na problematykę zespołów

adwokackich i rzeczywistego ich uspołecznienia oraz na poziom pracy zawodowej adwokatów.

Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adwokat dr Stanisław Godlewski stwierdził w odpowiedzi, że nowy naczelny kolektyw kierowniczy adwokatury dostrzega wszystkie problemy, jakie muszą być zrealizowane, żeby adwokatura wypełniła swoje ustawowe zadanie i w pełni uspołeczniła zarówno formy, jak i treść wykonywanego zawodu. Środkami do osiągnięcia tego celu będą przede wszystkim: stałe pogłębianie świadomości politycznej, przestrzeganie wysokiego poziomu etycznego oraz dbałość o jak najwyższą jakość pracy zawodowej. Prezes Godlewski zapewnił Ministra Sprawiedliwości, że nowo wybrana Naczelna Rada Adwokacka nie zawiedzie zaufania, jakim ją obdarzyło środowisko zawodowe, kierownictwo polityczne i kierownictwo resortu.

Przyjęcie upłynęło w serdecznej atmosferze.

PLENARNE POSIEDZENIE NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ

w dniach 26 i 27 maja 1967 r.

1 dzień obrad

W dniach 26 i 27 maja 1967 r. odbyło się ostatnie w obecnej kadencji posiedzenie plenarne Naczelnej Rady Adwokackiej.

Obrady otworzył Prezes NRA adw. dr Stanisław Godlewski, witając przybyłych na posiedzenie: podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Kazimierza Świtale, przedstawiciela Wydziału Administracyjnego KC PZPR J. Sytego, przedstawiciela CK Stronnictwa Demokratycznego J. Boberskiego, przedstawiciela NK Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego C. Urę, dyrektor M. Matwinową, przedstawiciela Generalnej Prokuratury prok. Petelę, zastępcę naczelnego redaktora „Prawa i Życia” adw. A. Maciejewskiego, przedstawicieli „Palestry” adw. dra P. Aślanowicza i adw. Z. Czerskiego oraz wszystkich dziekanów, a wśród nich trzech nowo wybranych: adw. Henryka Holaka (z Katowic), adw. Jana Cielucha z Bydgoszczy oraz adw. Kazimierza Kaeppele z Opola.

W zagajeniu Prezes dr Godlewski podkreślił, że posiedzenie dzisiejsze będzie miało na celu podsumowanie 3-letniej działalności organów samorządu wszystkich szczebli, wyciągnięcie wniosków z dotychczasowej pracy oraz nakreślenie nowych kierunków działania. Podstawę